

Din nou despre RTe

de *Cristian Ioanide*

Stimați cititori,

Nu mă număr printre cei infestați în permanență de futurism, de dragostea tulburată după tot ce este de ultimă oră, cântând ode de bucurie noului strălucitor și fascinant, care, iată, învinge întotdeauna vechiul hâd și obscurantist. Ci mai degrabă mă alătur împăratului Solomon, susținând că, de fapt, nimic nu e nou sub soare.

Într'adevăr orice lucru nou, oricât de bun ar fi el, aduce, prin comensare și o pierdere din cele bune ale trecutului. Numai că această pierdere nu se observă decât în ani și ani și, cel mai des, chiar după două-trei generații. Și atunci începi să auzi lamentări devenite de multe, multe veacuri clasice: "Ehei, bine mai era pe vremea lu' bunicu'. Lucrurile se făceau parcă mai trainice și lumea nu alerga cu atâta bezmeticie ca azi ..."

Din această cauză nu cred în dispariția clasicei prese tipărite, care, din fericire oferă avantajul că, nu te ține legată de computer și nici nu-ți dă aerul, prea puțin estetic, de etern comisvoiajor ultramodern cu laptopul la oblânc. Ci mai degrabă cred că, fiecare variantă a presei e cu foloasele și necazurile sale. Și din această cauză, redacția a decis o analiză în paralel, în preajma numărului 200, între activitatea lui RT și a lui RTe.

Cum era de așteptat, analiza s'a făcut prin observații "fizice", în cazul lui RT, și, dimpotrivă, electronice, în cel al lui RTe, prin programul profesionist "1 & 1", pe care l-am mai lăudat în fața dumneavoastră.

Ediția tipărită (RT) va apărea tot din două în două săptămâni. Ea are un volum mare de pagini (44), care asigură unui cititor pasionat o lectură adâncită pentru 10-12 zile. E posibil chiar să mărim acest volum, extinzând deocamdată spațiul acordat în special reclamelor, dar și unor rubrici noi. În aceste condiții, puteți să vă așteptați, într'un viitor destul de apropiat, la un RT de 48 de pagini.

La acest capitol am vrea să facem o mențiune. RT este trimis la tipografie (cum spuneam, din 2 în 2 săptămâni) Joi seara, iar distribuția sa se face în cursul zilei de Vineri din săptămâna respectivă. Din păcate, este evident că, în acest scurt interval de timp nu putem primi comenzi pentru reclame. Deci, aș dori ca cititorii noștri să nu se supere și să țină cont, dacă se poate, de acest aproape inobservabil amănunt.

RT, după cum se poate lesne observa, este o revistă aparținând spiritualității iudeo-creștine, care însă nu îndeamnă la ecumenism (deși nu-l exclude ca posibilitate de apropiere între oameni), ci mai degrabă este un promotor al ideii de cunoaștere reciprocă interconfesională. Și asta pentru că, în concepția noastră, ignoranța duce la izolarea nejustificată în cadrul unei comunități și chiar la o ură plină de obtuzitate. (Ați întâlnit vreodată, printre cei care sfărâmă, de dragul nuanțelor meschine trupul Domnului, oameni inteligenți și de caracter?)

Având în vedere tocmai acest tip de apartenență, RT este trimis cu toată dragostea tuturor bisericilor românești, de orice confesiune, care-l solicită, din Exilul American, fără ca să fie perceput vreun preț ca valoare intrinsecă.

Am rămâne noi fermi în acest gest de gratuitate până la capăt, dacă tipografiile de aici, din Oregon, nu ar fi atât de scumpe. Dar ele sunt, iar prețurile lor urcă la mii de dolari pe lună. Și din această cauză suntem nevoiți să rugăm fiecare biserică primitoare prin poșta a revistei noastre să suporte doar prețul expediției.

Iar aici, mi-aș permite un sfat. Deși noi, românii, nu suntem un neam de singuratici, avem în permanență tendința de a fi individualiști. E paradoxul nostru românesc, pe care eu nu am puterea să-l schimb, ci dimpotrivă mi-ar plăcea să-l văd valorificat cumva. Adică tot așa precum mării noștri inventatori de genul Vlaicu, Vuia sau Coandă au reușit performanțele lor extraordinare numai printr'o **uriasă strădanie personală și de lungă durată** și nu prin "comitete și comiții" ad-hoc, ca la alte neamuri. Pentru că, una e să faci o importantă colecție **ocazională**, care la noi, la români reușește aproape întotdeauna, și

alta e un efort pecuniar mult mai mic, dar susținut în timp. De aceea, sugerez ca în fiecare biserică să se ridice un singur **donator** voluntar iubitor de RT, care să facă acest dar de dragul întregii comunități: o lectură interesantă, care ridică probleme de gândire și de conștiință, atât pentru individ cât și pentru colectivitate.

Prețurile expediției nu sunt foarte mari, ele nedepășind câteva zeci de dolari, dar ele devin într'adevăr semnificative pentru o persoana în vârstă sau rămasă singură în viață. Dar dacă este adevărat că, cei doi bănuți ai văduvei de la Ierusalim au valorat atât de mult și că, fiecare pahar cu apă rece nu va rămâne neobservat de Cel ce vede totul, atunci nici o asemenea donație nu va rămâne nerăsplătită. Iar dacă donatorii doresc să-și desvăluie numele și noi îl vom face cunoscut în revista noastră, în permanență, cu toată dragostea noastră pentru gestul lor.

Dar RT nu publică numai materiale de desbatere creștină, ci și texte de analiză politică și critică culturală. Iar pentru ca dumneavoastră să aveți o privire cât mai complexă asupra celor ce se întâmplă în zilele noastre și pentru a întredeschide o ușă spre cele viitoare, aceste texte vi le prezentăm sub formă de eseuri pe care le întocmim noi, aici, în America, ori sunt scrise sau/și publicate în România. Trebuie să recunosc că, marea majoritate a acestor materiale nu constituie o lectură de divertisment. Și asta pentru un motiv destul de simplu. RT a fost construit să apară de două ori pe lună. Or, este evident că o asemenea publicație nu este destinată în primul rând "știrilor", care de obicei se nasc și mor în aceeași zi, ci comentariilor acestora. Și care comentarii, volens-nolens, conțin gânduri mai complexe decât simpla relatere a unui eveniment. Nu uităm însă că o categorie întregă de cititori "tânjesc" după acest gen gazetăresc și, de aceea, vom da curs, ori de câte ori vom avea spațiu în RT, acelor "știri" al căror efect îl "mirosim" că are bătaie mai lungă.

În tot cazul, considerăm că în RT aveți la ora actuală cea mai "rotundă" ("dodoloață", dacă sunteți din Banat) selecție de lecturi, atât din Exil cât și din țară. Și totuși ...

Și totuși, am vrea ca această lucrare a noastră să devină cu mult mai eficientă pentru cititorii noștri. Dar cum?

Ne-am dat în sfârșit seama că fratele mai mic al lui RT, site-ul nostru electronic RTe, nu a fost construit chiar cu destulă înțelepciune. În clipa de față el nu este altceva decât copia fidelă al lui RT pe suport electronic și cam atât. E adevărat că RTe a avut în vedere faptul că costul expediției lui RT în afara Americii de Nord este destul de scump. De exemplu, un exemplar RT trimis în România (locul la care ne-am gândit cel mai mult) costa în jurul a 5 dolari. Or, în România salariilor sau pensiilor de 200 ... 300 de dolari să ceri cuiva să-și facă abonament la RT ar reprezenta o adevărată cruzime "americană". (De aceea, dacă doriți să faceți un cadou frumos cuiva din țară care n'are computer sau nu-l poate utiliza, acum de Sărbători, credem că veți realiza una dintre cele mai plăcute surprize, trimitându-l.)

Revenind la RTe, ne-am dat seama deci că nivelul maxim al accesărilor (cum era și de așteptat) se manifestă în jurul datei postării unui număr nou, urmând ca în zilele următoare el să scadă la 50% și, nu chiar de puține ori, la 25%. Iar această evoluție, evidențiată de programul 1 & 1, ne-a pus pe gânduri. Și, în consecință, ne-am propus **dinamizarea** lui RTe.

În ce va consta această dinamizare?

Vom introduce seriale cu postări zilnice sau la cel mult două zile. La acest capitol ne-a sărit în ajutor bunul nostru prieten și vechi colaborator reverendul Ted Pope.

Ted Pope (originar din Târgu Mureș) este în primul rând cel mai fecund scriitor român al Exilului din America pe care eu l-am întâlnit. Scrie în fiecare zi pe blogul său (www.dorupope.com) și scrie foarte bine. Mai rar întâlnești pe cineva care vorbește Duminică de Duminică la amvon (asta după ce a străbătut 300 de mile din Seattle până în British Columbia, Canada) și care, după aceea, se întorce acasă și scrie, și scrie ... și scrie pentru dumneavoastră. Și pentru că o face bine, așa cum am mai spus, vom publica eseurile sale atât în RT cât și în RTe.

Deși reverend, Ted Pope în scrierile sale nu predică. El "pierde" aerul acela de multe ori didacticist al omului de la amvon și devine un cercetător retras în cămăruța sa, care-și pune, cu toată sinceritatea, întrebări. Iar în aceste eseuri el nu se adresează mulțimii din biserică, ci sieși, și de aceea totul apare pe un fond de maximă sinceritate, ceea ce nu-i puțin lucru în zilele noastre de **political correctness**. Iată o mostră a exprimării sale:

"Britney Spears este iubită!

Jon Weece, pastorul bisericii Southland Christian Church din Statul Kentucky, obosit de toată critica și batjocura adusă pe plan național idolului de muzică „pop” Britney Spears a propus congregației sale de

peste opt mii de membri ca în loc de critici și bârfe, să încerce să scrie fiecare dintre ei un mesaj de iubire creștină starului aflat în derivă morală și socială. În scrisorile acestea să nu o critice, să nu-i predice, ci doar să-i spună că Isus o iubește!

S-au adunat deja pachete mari de scrisori. Peste o sută de alte biserici din SUA au preluat ideea de a scrie și ele astfel de mesaje. Cineva a luat legătura cu biroul de presă al starului, ca nu cumva scrisorile să ajungă la gunoi, ci să ajungă la cântăreață și primele pachete de scrisori au fost expediate pe adresa ei.

Desigur că lumea s-a împărțit în tabere vizavi de acțiunea bisericii. Unii susțin că biserica nu caută decât publicitate. Alții spun că este extraordinar ca niște creștini să procedeze... creștinește, adică cu iubire și întinzând brațele larg deschise către cel în derivă. Un purtător de cuvânt al bisericii a spus „acesta este doar un exemplu a ceea ce facem tot timpul!” Și a continuat să arate că biserica lor poartă săptămânal de grijă celor fără adăpost, celor flămânzi și lipsiți, că oferă mereu ajutor celor cuprinși de vicii și patimi, care se luptă cu viața veche și doresc să găsească izbăvire.

Rămâne de văzut ce efect (dacă va avea vreunul) vor avea scrisorile. Britney Spears a crescut într-o familie de bapțiști, până când talentul ei a propulsat-o pe o traiectorie care a îndepărtat-o de rădăcinile credinței familiei, către o lume de abuzuri, imoralitate și stricăciune. Recent a pierdut posibilitatea de a-și vizita cei doi copii (rezultați din căsătoria cu Federline), datorită neprezentării la testul săptămânal antidrog la care trebuie să se supună prin hotărâre judecătorească. Să nădăjduim că acolo unde nu mai pot oamenii să facă nimic, va interveni Dumnezeu și va aduce înapoi această fiică risipitoare.”

O altă “rubrică” în care vom acționa destul de des (la 3-4 zile) va fi cea a poeziei lui Costache Ioanid. Probabil că cititorii mai recentți ai lui RT se vor întreba de ce fac asta. E cumva un tribut târziu acordat afecțiunii filiale?

Răspund desvinovățindu-mă prin mărturia cititorilor mai vechi ai RT. Am făcut eu vreodată caz în paginile RT de această legătură familială?

Adevărul e că poeziile lui Costache Ioanid sunt postate masiv pe Internet și, deci, poate nu ar mai fi nevoie de o asemenea rubrică. Din păcate însă poeziile sale în aceste postări nu întotdeauna forma pe care a dorit-o autorul. Să nu uităm că toată această poetică a circulat în România Comunistă în sistem “samisztat”, adică prin rescrieri multiple răspândite tainic pe foi volante prin toată țara. Și era inerent ca printr’un asemenea procedeu să apară incurateți. Or, unele dintre aceste incurateți deformează doar forma estetică, dar, mai grav e că, unele, la fel de involuntare, pot vicia ideea. Și pentru a le îndrepta, Costache Ioanid (care nu era tocmai tipul de voiajor) făcea drumuri lungi prin țară, comunicarea telefonică fiind totalmente ineficientă din cauza Securității.

Poate unora, această relatare a mea, li se va părea ușor exagerată. Nu e. Căci îmi aduc aminte de compunerile pe care mi le citea pe vremea când eram copil. La sfârșitul lecturii tușea discret, precum actorii care intră’n rol, și se oprea asupra unui cuvânt, întrebându-mă: “Cuvântul ăsta, nu-i așa că, nu-ți sună tocmai bine?” Așa era. “Ei bine, să știi că întregii clase îi va suna ... catastrofal.” Acesta era Costache Ioanid. Ideea trebuia exprimată prin cea mai aleasă ... exprimare.

În consecință, ceea ce-mi doresc de la această rubrică poetică este să restabilesc, pe cât posibil, forma originală a acestor producții și să contribui cu unele note de subsol ajutătoare, atunci când este cazul. Această întreprindere însă mă obligă, din păcate, să serializez acest material volumic apreciabil.

Un departament din “noul” RTE va conține diferite critici ale unor filme artistice vechi și noi. Aceste critici vor fi schimbate la 3-4 zile și ele, pentru început, sunt semnate DANEZIA, un personaj care nu-și desvăluie numele și care are mai degrabă gusturi europene în această materie.

Problema filmelor artistice este una viu disputată, în special în Exilul din America și pe bună dreptate. Unii consideră că este un păcat să le urmărești, alții, nu. Personal nu am fost în Statele Unite decât de două ori la cinema. Prima dată în L.A., la o comedie savuroasă “Moon Over Parador”, cu Richard Dreyfuss, ironizând dictaturile sud-americe. A doua oară, în Portland, la “A Beautiful Mind” cu Russell Crowe. Și consider deci că, nu sunt un împătimit al genului. Iar a cheltui ore în fiecare zi pentru a urmări filme la televizor mi se pare într’adevăr o imensă pierdere de vreme. Totuși nu condamn pe nimeni care, pentru relaxare sau informare, “dedică” ceva din timpul său liber filmului. De aceea, în debutul acestei rubrici am afirmat că RT nu îndeamnă pe nimeni să se ducă la filmele a căror critică o prezentăm. Rubrica noastră de filme este destinată numai și numai informării dumneavoastră. Și dumneavoastră veți găsi singuri decizia pe care trebuie să o luați. Da, bine zicea Sfântul Augustin (mintea cea mai luminată de la Apostolul Pavel încoace): “Iubește pe Dumnezeu și fă ce-ți place!”

Dar, în același timp, vreau să anunț pe cei ce sunt amatori de filme cu subiecte creștine (și cărți, de asemenea) că, în RT (deocamdată) ni s'a alăturat un tânăr eseist din British Columbia (membru al bisericii în care funcționează rev. Ted Pope), **Emanuel Pavel**, care se dovedește a fi un fin analist al acestor producții. Vă recomand să citiți, chiar în acest număr RT, rubrica de carte și de film semnată de el, și vă recomand de asemenea blogul său deosebit de interesant www.artzar.wordpress.com.

Pentru că sunt destul de mulți cei care, ducând dorul României, s'au abonat la "Satelitul domnului Dima Șamata", am preconizat ca la fiecare 7 zile să vă prezentăm criticile făcute de scriitorii și ziariștii români diferitelor emisiuni ale televiziunii neo-mioritice. Personal urmăresc aproape în fiecare seară aceste canale. Nu pentru că am devenit 'dependent' de ele, ci pentru că e parte a job-ului meu. Pentru vreo 15 ani nu le-am urmărit și din această cauză, drept să vă spun, mi-a venit greu să mă 'racordez' la ele. Multe dintre grile sunt similare celor din SUA, căci vorba cântecului:

*Hollywood, Hollywood,
Paradisul de la Sud!
Pe pământul românesc
Pân' și câinii te doresc!*

Dar cred că tocmai asta ... adică lătrăturile valahice, vorbitul "toți odată", în special în talk-showuri, m'au făcut să tresar ca la țacănitul unor cacofonii multiple.

De asemenea, multe aluzii scapă, în mod firesc, celor care nu au mai fost demult prin țară, așa că am considerat această "rubrică" tot aducătoare de informație, ca și cea a filmului.

Și iată și un exemplu pentru a fi mai explicit:

"Cu excepția Andreei Marin, toate vedetele de televiziune conștientizate de public ca atare au beneficiat, la un moment dat, de forța de buldozer a promovării PRO TV. Și mai interesant este că, în momentul în care au ieșit de sub umbrela televiziunii lui Adrian Sîrbu, cele mai multe dintre personaje au început să regreseze la nivelul imaginii și și-au pierdut aura strălucitoare pe care o aveau când se aflau la PRO TV. Este și cazul unor vedete care se aflau pe primele locuri în top, ca de exemplu Mugur Mihăescu (alias Garcea), care a ajuns acum un umil personaj la Kanal D, sau Teo Trandafir, care degeaba mai încearcă să regăsească acum, la Romantica, gloria de care se bucura altădată." (Premianți și repetenți - Cezar PAUL-B}DESCU - Dilema)

În fine, dar nicidecum în ultimul rând, aunțăm cu bucurie acceptul domnului Grig Culian, editorul revistei New York Magazin, de a ne permite postarea articolelor domnului Liviu Cangeopol ce apar în revista sa. Și profit de această ocazie pentru a transmite întreaga mea simpatie acestui complex și energic editor.

Liviu Cangeopol publică în RT, aproape de la începuturile apariției revistei, iar articolele sale incendiare, din pagina devenită astfel "celebra 4", sunt devorate de cititori, așa după cum ne indică "1 & 1". În RT, evident, ele apar la două săptămâni. Acceptul care ni l-a dat NYM va face ca rubrica domnului Cangeopol să se înprospăteze în RTe **săptămânal**. Citind-o veți avea o 'tălmăcire' aproape completă a celui mai important eveniment din cursul săptămânii din România.

N'aș vrea să termin prezentarea acestui important plan de măsuri privind dinamizarea lui RTe fără a menționa că tocmai lucrăm la o 'pagină' de linkuri. Sperăm că afișarea acestor "legături" va completa în ochii cititorilor noștri caracterul revistei noastre.

Stimați cititori,

Dinamizarea RTe va fi urmată în scurtă vreme, cu ajutorul lui Dumnezeu, de dinamizarea reclamei. Acum, pe când scriu aceste rânduri, "1 & 1" îmi arată că doar în această lună (Noiembrie) avem cititori din SUA, România, Canada, Spania, Italia, Moldova, Austria, Anglia, Australia, Franța, Germania, Irlanda, Olanda, Elveția, Belgia, Bulgaria, Grecia, Israel, Portugalia, Arabia Saudită, Togo (!) și Emiratele Arabe Unite (în ordine descrescătoare).

45% dintre acești vizitatori sunt din SUA. Iar dintre ei cei mai numeroși sunt pe Coasta de Vest și Sudul țării. O mențiune importantă o fac asupra unei comunități românești din Mount Laurel, New Jersey (Coasta de Est) care este de o fidelitate de neabătut. Nu cunosc pe nimeni din acea zonă. De fapt, nici n'am știut că acolo există o asemenea comunitate. Dar luând câteva nume tipic românești la întâmplare, le-am găsit 'rezonanța' prin serviciul "find people". Întrucât nu cunosc nimic din modul lor de structurare (biserici, organizații, etc), îi rog să-mi scrie prin e-mail sau poștă clasică și le voi trimite RT în dar, căci

prea mi-au mers la inimă!

30% dintre vizitatorii din lista de mai sus sunt din România. Cei mai numeroși sunt din Bucurști (45%) și capitalele provinciale: Cluj (12%), Timișoara (8%) și Iași (8%). În mod nesurprinzător, capitala lui Nea Mărin, Craiova nu se arată interesată de problematica revistei noastre. La polul opus se află un grup minuscul din Balotești, Ilfov (cred), care dacă ne vor scrie la vom trimite și lor, gratuit, RT!

Stimați cititori,

RTe are deja o răspândire 'universală'. Și sperăm că ea va crește ca urmare a măsurilor de dinamizare prezentate. În aceste condiții ne-am mai propus ca serviciul de reclamă din RTe să fie și el readaptat noilor condiții.

Vom începe cu MICA PUBLICITATE. În curând, foarte curând, veți putea posta anunțul dumneavoastră chiar în ziua în care veți suna redacția și îl veți ține astfel câte zile sau luni veți dori. Și îl veți putea întrerupe doar printr'un alt telefon la redacție sau chiar auzând de la bun început durata exactă a acestuia. Să ne ajute Dumnezeu să ne ținem această promisiune!

“Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului, toți locuitorii pământului! Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui! Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! Căci omul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decât toți dumnezeii. Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Strălucirea și măreția sunt înaintea Feței Lui, slava și podoaba sunt în locașul Lui cel Sfânt.”
